

Samjitov príbeh

Volám sa Samjit a narodil som sa v Dílí v Indii. Môj otec pracoval v Indickom vojenskom letectve, preto sme sa každé dva roky sťahovali. Vyrastal som na takých rozdielnych miestach ako je Cranfield v Anglicku či Chandigarh v Indii.

Keď som mal desať rokov, poslali ma do internátnej školy v Radžastane v severozápadnej Indii. Potom som šiel študovať na Indický technologický inštitút. Mnoho Indov, ktorí skončili túto školu, dnes pracuje v oblasti IT v Kalifornii. Keď som mal 21, odišiel som do Spojených štátov aj ja.

Chcel som si pre seba zabezpečiť dobrý život, nájsť si dobrú prácu a naštartovať kariéru. Skoro každý z mojej triedy emigroval do Veľkej Británie alebo do Spojených štátov. V Indii je ťažké vybudovať si skutočnú kariéru, ak vaši rodičia nepodnikajú alebo nie sú v politike.

Nasadol som na lietadlo Air France do Paríža, počkal som štyri hodiny a pokračoval v ceste na letisko JFK v New Yorku. Odtiaľ som si neskôr vzal autobus do Newarku v Delaware. Predtým som v New Yorku strávil deň u kamaráta.

V Newarku na mňa zas čakalo pár členov indickej komunity. Keď som tam prišiel, mal som so sebou dva kufre a dvesto dolárov. Najskôr som bol v USA na študentské víza, o dva roky neskôr som dostal pracovné povolenie. O tri roky na to som sa dopracoval k zelenej karte a po piatich rokoch som už mal americké občianstvo.

Aj keď som sem prišiel celkom sám, boli tu už moji niekdajší spolužiaci. Dvaja z nich študovali aj v Amerike na rovnakej univerzite ako ja a bývali so mnou v jednom byte. Vlastne tam bolo veľa indických študentov, ktorí nám pomáhali cítiť sa ako doma.

Dnes bývam v Brooklyne, v New Yorku. Som senior partner v manažérskej konzultačnej spoločnosti. Radím veľkým spoločnostiam v oblasti technologických inovácií.

V New Yorku sa cítim ako globálny občan. Pracujem pre globálnu spoločnosť, moji klienti sú z celého sveta. Stretávam ich v USA, Európe aj Ázii. Moji priatelia sú roztrúsení po celom svete. Aj na dovolenky chodím všade možné po svete. Na druhej strane mi nechýbajú silné lokálne kontakty. Keď som žil v Bostone, stal som sa krstným otcom dcéry mojich priateľov. Keď som sa presťahoval do New Yorku, stretol som svoju súčasnú priateľku. Dnes som doma v Brooklyne.

Život v Brooklyne a New Yorku je veľmi kozmopolitný. Ľudia sa ku mne správajú ako ku každému inému Newyorčanovi. Nikdy som sa necítil byť iný. Viem, že niekde inde v krajine sú miesta, kde vám ľudia povedia: "Choď tam, odkiaľ si prišiel." Ale toto sa vám v New Yorku nestane. Spojené štáty sú mojim domovom. Kultúrne som zladený s krajinou.

Samozrejme mi chýba moja rodina, ktorá si praje, aby som chodil domov častejšie. To je tá najťažšia vec - moji rodičia starnú a už nemôžu cestovať. Cítia sa osamelí a prajú si, aby som ich chodil navštevovať každých pár víkendov - ako keby som žil len pár ulíc od nich. Aj keď sa do Dílí dostanem priamym letom, stále je to dlhá cesta. Málokedy ich navštívim viac ako dvakrát ročne.

